

Keiser k elas sedda k l, Paawsti nouand-
misse peale, monnes sures rigifoggodus ses,
wis parrast sedda peti. Nenda said, aas-
tal 1529, Saksama w r stid ja rigiseisus,
sed Keisrist Speieri l nna kokkokutsutud,
kus Keisri assemel temma wend, Verdi-
nand, rigifoggodust allutas ja piddas. Segi
rigifoggodus seadis jalle, et Wormsis w l-
jaantud k asso j r rele keikis paikus kowwaste
piddi tehtama. Ewangeliumi usso w r stid
tostsid k l omma healt selle wasto, agga sest
kuningas ei holind, egga katoliki usso w r st-
tid ja Paawsti K asud, waid k asti neid ag-
ga ilma wastorakimatta alla heita ja sanna
kuulda. Et nisuggust w d ewalla t o d keelda,
walmistasid monned rigiw r stid ja l nnad
u hhe kirja, kellega nemmad p u h haste ja u hhel
melel ominad digussed usso ja s u ddame tun-
nistusse asjus keige w d ewalla wasto toeta-
sid, ja teggid nemmad ka u h t kindlat seadust,
kellega teineteisele lubbasid surmani omma
usso eest seista, ning heitis ikka ennarn l nna-
sid ja w r stisid nendega u hte.

Nenda joudis aasta 1530 k atte. Keis-
ril olli hea o n olnud; Prantsosi kuningaga
olli ta wast rahho teinud, ja Keisri wend
olli Turgid, kes jo Saksama sisse, Wie-
na l nna alla ollid tunginud, woitnud ja
taggasiainud. Selle aia Paawstiga, Kle-
mens seitsmes nimmi, kellega Keisril paljo
rido ja t lli olli olnud, olli ta ka a r ralep-
pinud, nenda et Keiser, tedda melitades,
temmale lubbas, need W r stid ja l nnad,
kes Lutterusse pole hoidsid, kangeste hir-
mutada, ja Paawsti sanna alla taggasi
fundida, ning et Paawst tedda se wasto
omma k aega Roma Kuningaks k ronis.
Agga ni pea kui se sai s u ndinud, siis Kei-
ser hakkas kohhe jalle kangeste temma peale
k aima, et u h t suurt Kirikowannematte kog-
godust kokkokutsuks, kus keik ussolahkumis-
sed saaksid a r raleppitud, ja need wiggadus-
sed a r raparrandatud, kelle parrast ristifog-
godus ammogi kaebas. Kui Paawst ta hak-
kas poiklema, siis Keiser lahkus wihhaga tem-
mast a r ra ja kutsus Saksama w r stid ja keik